

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY
DNR-1.720.12.2021.DP

Warszawa, 22 października 2021 r.

DECYZJA nr DNR-1/28/2021

Na podstawie:

- 1) art. 24 ust. 14 pkt 2 w związku z art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2021 r. poz. 222), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie ogólnego bezpieczeństwa regulatora napięcia Ren 204-MX (STREET – YM 50 YM 50-8B-9), wprowadzonego na rynek przez przedsiębiorcę Joannę Łacką, prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą ATUT JOANNA ŁACKA w Domasławiu, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdza, że przedsiębiorca usunął przyczyny zagrożeń stwarzanych przez ten produkt i umarza postępowanie administracyjne;
- 2) art. 33a ust. 2 pkt 2 w związku z art. 10 ust. 1 i art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2021 r. poz. 221), za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa, tj. regulatora napięcia Ren 204-MX (STREET – YM 50 YM 50-8B-9), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nakłada na przedsiębiorcę Joannę Łacką, prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą ATUT JOANNA ŁACKA w Domasławiu karę pieniężną w wysokości 6 000 (słownie: sześć tysięcy złotych), płatną do budżetu państwa.

Uzasadnienie

Pismem z 1 kwietnia 2021 r. Dolnośląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej (dalej jako „Dolnośląski WIIH”) przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej jako „Prezes UOKiK” lub „organ nadzoru”) protokół wraz z aktami kontroli nr KBP.8361.5.2021 oraz KBP.8361.54.2021 dotyczący regulatora napięcia Ren 204-MX (STREET – YM 50 YM 50-8B-9) (dalej jako „regulator”), wprowadzonego na rynek przez przedsiębiorcę Joannę Łącką, prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą ATUT JOANNA ŁĄCKA w Domasławiu.

Zakwestionowany produkt to regulator napięcia oferowany w pudełkach kartonowych z obcojęzycznymi opisami oraz naklejonymi etykietami o treści: *„Part No: YM50-8B-9 Model: Regulator napięcia STREET-YM50 ATUT JOANNA ŁĄCKA ww.skuteryczesci.pl QTY: 1 PC”*.

W trakcie kontroli w hurtowni należącej do przedsiębiorcy Joanny Łąckiej, prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą ATUT JOANNA ŁĄCKA w Domasławiu, która została przeprowadzona w związku ze skargą konsumenta dotyczącą nieprawidłowego działania regulatora, inspektorzy Inspekcji Handlowej pobrali próbkę produktu i przekazali ją do Instytutu Badań i Rozwoju Motoryzacji BOSMAL sp. z o. o. z siedzibą w Bielsku-Białej, gdzie została poddana ocenie laboratoryjnej w zakresie sprawdzenia maksymalnego napięcia ładowania w układzie symulującym. Badania laboratoryjne wykazały, iż badane 3 sztuki regulatorów prostowały napięcie zmienne, jednak nie regulowały napięcia do poziomu bezpiecznego dla ładowania akumulatora 12 V (vide sprawozdanie z badań nr BOS/0935/BE/21 z 1 marca 2021 r.). Wyniki testów wskazują na znaczne przeładowanie akumulatorów w trakcie eksploatacji z zastosowaniem badanego regulatora. Napięcia powyżej 14,5 V, co potwierdziły testy wykonane przez laboratorium, powodują nadmierny prąd ładowania i nadmierne gazowanie akumulatora na skutek elektrolizy wody zawartej w elektrolicie. Przy zbyt dużym prądzie ładowania następuje wzrost temperatury elektrolitu, a na dodatek cząsteczki masy czynnej są porywane przez prąd, co prowadzi do jej spłynięcia. Niszczy to akumulator objawiając się jego puchnięciem, stwarzając ryzyko wycieku elektrolitu (kwasu) stwarzając zagrożenie dla użytkownika pojazdu dwukołowego poprzez narażenie na oparzenia, a w ostateczności grożąc nawet wybuchem ładowanego akumulatora.

Dowód: Protokół kontroli - k. 4-5 akt kontroli Dolnośląskiego WIIH nr KBP.8361.5.2021; sprawozdanie z badań nr BOS/0935/BE/21 z 1 marca 2021 r. - k. 14-19 akt kontroli Dolnośląskiego WIIH nr KBP.8361.54.2021.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK uznał za zasadne wszczęcie w tej sprawie postępowania administracyjnego na podstawie ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2021 r. poz. 222) (dalej jako: „ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów”). Zgodnie z art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 poz. 735 i 1491) (dalej jako: „Kodeks postępowania administracyjnego”), pismem z 29 kwietnia 2021 r. Prezes UOKiK powiadomił przedsiębiorcę Joannę Łącką, prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą ATUT JOANNA ŁACKA w Domasławiu (dalej jako „strona postępowania”) o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa regulatora. W tym samym piśmie Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do określenia jej roli w obrocie regulatorem, przekazania informacji na temat liczby regulatorów wprowadzonych na rynek oraz listy dystrybutorów. Organ nadzoru zwrócił się także o informację na temat ewentualnych skarg lub reklamacji dotyczących tych produktów. Ponadto Prezes UOKiK wyznaczył stronie postępowania termin na wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez regulator oraz przedstawienie dowodów potwierdzających podjęte w tym celu działania.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 29 kwietnia 2021 r. - k. 18-22 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 17 maja 2021 r. strona postępowania oświadczyła, że jeszcze przed wszczęciem postępowania administracyjnego, po uzyskaniu informacji o wynikach kontroli, wstrzymała sprzedaż regulatorów i poinformowała dystrybutorów o konieczności wstrzymania ich sprzedaży, zaś po otrzymaniu pisma z 29 kwietnia 2021 r. wszczęła działania w celu odbioru regulatorów od dystrybutorów, na skutek czego zwrócono jej 115 sztuk. Strona postępowania oświadczyła, że zakwestionowany regulator został zakupiony na podstawie faktury z dnia 21 lipca 2020 r. (załączonej do pisma) od chińskiego producenta w ramach partii liczącej 500 sztuk, z czego 485 sztuk zostało sprzedanych (w tym 2 sztuki odbiorcom detalicznym), 9 sztuk zostało przeznaczonych na badania, a 33 sztuki pozostały na stanie magazynowym. Strona postępowania zutylizowała 33 sztuki posiadane na stanie magazynowym, 115 regulatorów zwróconych przez dystrybutorów oraz 300 sztuk pochodzących z kolejnej dostawy. Strona

postępowania oświadczyła, że nie otrzymała żadnych skarg ani reklamacji dotyczących regulatorów. Strona postępowania wskazała, że nie dysponuje fakturami zakupu za lata 2013-2015. Strona zaznaczyła również, że od aktualnego producenta regulatory kupuje od sierpnia 2017 r. i od tego czasu sprzedała 1500 sztuk. Jednocześnie strona postępowania przekazała m.in. oświadczenie o wstrzymaniu sprzedaży regulatorów, wykaz transakcji sprzedaży regulatora, listę kontrahentów, oświadczenia dystrybutorów o ilości posiadanych regulatorów lub braku regulatorów na stanie magazynowym, faktury korygujące potwierdzające odbiór regulatorów, 8 faktur zakupu regulatorów, dokumenty potwierdzające rozchód wewnętrzny, stan magazynowy oraz utylizację regulatorów.

Dowód: pismo strony postępowania z 17 maja 2021 r. z załącznikami - k. 23-120 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 11 czerwca 2021 r. Prezes UOKiK wskazał, że jak wynika z przekazanych przez stronę postępowania faktur nabycia regulatorów, indeksem YM50-8B-9 są oznaczone nie tylko produkty nabyte przez nią na podstawie faktury AP201403983 z 21 lipca 2020 r., ale wszystkie egzemplarze nabyte przez nią od 24 kwietnia 2017 r. od przedsiębiorcy ANHUI LIGHT INDUSTRIES INTERNATIONAL CO., LTD. W związku z powyższym, brak jest podstaw do ograniczenia zakresu postępowania wyłącznie do 500 sztuk regulatorów nabytych na podstawie faktury AP201403983. Dlatego też organ nadzoru wezwał stronę postępowania do przekazania listy obejmującej wszystkich przedsiębiorców, którzy zakupili regulatory oznaczone kodem YM50-8B-9 i przekazanie oświadczeń o liczbie posiadanych na stanach magazynowych produktów złożonych przez przedsiębiorców, którzy do tej pory ich nie złożyli.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 11 czerwca 2021 r. - k. 121-123 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 25 czerwca 2021 r. strona postępowania oświadczyła, że spośród zakupionych 1800 regulatorów, 1334 sztuki zostały wprowadzone na rynek, w tym 1320 poprzez sprzedaż innym przedsiębiorcom, a 14 poprzez sprzedaż na paragon, 3 zostały przekazane do badań, 9 sztuk zostało zdjętych podczas inwentaryzacji, zaś 454 sztuk odzyskanych od klientów oraz produkty z ostatniej dostawy zostało zutylicowane,. Jednocześnie strona postępowania

przekazała listę 68 dystrybutorów regulatora, a także oświadczenia dystrybutorów o nieposiadaniu produktów na stanach magazynowych.

Dowód: pismo strony postępowania z 25 czerwca 2021 r. z załącznikami - k. 125-196 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 23 lipca 2021 r. Prezes UOKiK wskazał, że część przekazanych przez stronę postępowania wydruków maili, mających stanowić oświadczenia dystrybutorów, nie zawiera całości adresów e-mail nadawców, tj. nagłówka z adresem poczty elektronicznej, potwierdzającego, że przedmiotowa wiadomość została faktycznie wysłana przez danego przedsiębiorcę. Organ nadzoru wezwał stronę postępowania do ponownego przekazania ww. oświadczeń w formie wydruków, na których widoczny będzie nagłówek zawierający adres poczty elektronicznej, z którego je nadano, a także do przekazania brakującego oświadczenia jednego z dystrybutorów, który nabył znaczną ilość regulatorów (65 sztuk).

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 23 lipca 2021 r. - k. 197-200 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 16 sierpnia 2021 r. strona postępowania przekazała oświadczenia dystrybutorów o nieposiadaniu regulatorów na stanach magazynowych we wskazanej przez Prezesa UOKiK formie, w tym również oświadczenie przedsiębiorcy, który nabył 65 regulatorów.

Dowód: pismo strony postępowania z 16 sierpnia 2021 r. z załącznikami - k. 201-230 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 24 września 2021 r. organ nadzoru zwrócił się do strony postępowania z prośbą o podanie cen, po jakich wprowadzała kwestionowane regulatory na rynek oraz poinformował stronę postępowania o przysługującym jej prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 24 września 2021 r. - k. 236-238 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 5 października 2021 r. strona postępowania oświadczyła, że regulatory wprowadzane były na rynek po cenach od 7,18 zł do 13,82 zł. Strona postępowania nie wniosła o umożliwienie jej zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy.

Dowód: pismo strony postępowania z 5 października 2021 r. - k. 242 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Przedsiębiorca Joanna Łącka, prowadząca działalność gospodarczą pod firmą ATUT JOANNA ŁĄCKA w Domasławiu wprowadziła regulator napięcia Ren 204-MX (STREET – YM 50 YM 50-8B-9) na rynek i jest jego producentem w rozumieniu art. 3 pkt 2 lit. b) ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z tym przepisem, za producenta uznaje się przedstawiciela wytwórcy, a jeżeli wytwórca nie wyznaczył przedstawiciela - importera produktu, w przypadkach, gdy wytwórca nie prowadzi działalności w Unii Europejskiej lub na terytorium państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym. W toku postępowania jego strona oświadczyła, że jest importerem produktów, które zakupiła od chińskiego producenta oraz przedstawiła faktury zakupu regulatorów od tego przedsiębiorcy.

Dowód: Protokół kontroli - k. 4-5 akt kontroli Dolnośląskiego WIIH nr KBP.8361.5.2021; pismo strony postępowania z 17 maja 2021 r. z załącznikami - k. 23-120 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, producent zobowiązany jest wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne. Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produktem bezpiecznym jest produkt, który w zwykłych lub innych, dających się w sposób uzasadniony przewidzieć warunkach jego używania, z uwzględnieniem czasu korzystania z produktu, a także, w zależności od rodzaju produktu, sposobu uruchomienia oraz wymogów instalacji i konserwacji, nie stwarza żadnego zagrożenia dla konsumentów lub stwarza znikome zagrożenie, dające się pogodzić z jego

zwykłym użytkowaniem i uwzględniające wysoki poziom wymagań dotyczących ochrony zdrowia i życia ludzkiego. Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produkt, który nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, nie jest produktem bezpiecznym.

Zgodnie z art. 6 ust. 3 pkt 4, 5 i 6 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w przypadku braku polskich szczegółowych wymagań dotyczących bezpieczeństwa produktów lub norm będących transpozycją norm europejskich uznanych przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów albo jeżeli produkt nie jest zgodny z tymi normami, bezpieczeństwo produktu ocenia się w szczególności z uwzględnieniem obowiązujących w danym sektorze zasad dobrej praktyki odnoszącymi się do bezpieczeństwa produktów, aktualnego stanu wiedzy i techniki oraz uzasadnionych oczekiwań konsumentów co do bezpieczeństwa produktu. W związku z powyższym, Prezes UOKiK dokonał oceny bezpieczeństwa regulatora z uwzględnieniem powyższych kryteriów.

Podstawę do wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa kwestionowanego produktu stanowiły wyniki badań laboratoryjnych przeprowadzonych przez Instytut Badań i Rozwoju Motoryzacji BOSMAL sp. z o. o. z siedzibą w Bielsku-Białej, podczas których został on poddany ocenie w zakresie sprawdzenia maksymalnego napięcia ładowania w układzie symulującym. Badania laboratoryjne wykazały, iż badane 3 sztuki regulatorów prostowały napięcie zmienne, jednak nie regulowały napięcia do poziomu bezpiecznego dla ładowania akumulatora 12 V (vide sprawozdanie z badań nr BOS/0935/BE/21 z 1 marca 2021 r.). Wyniki testów wskazują na znaczne przeładowanie akumulatorów w trakcie eksploatacji z zastosowaniem badanego regulatora. Napięcia powyżej 14,5 V, co potwierdziły testy wykonane przez laboratorium, powodują nadmierny prąd ładowania i nadmierne gazowanie akumulatora na skutek elektrolizy wody zawartej w elektrolicie. Przy zbyt dużym prądzie ładowania następuje wzrost temperatury elektrolitu, a na dodatek cząsteczki masy czynnej są porywane przez prąd, co prowadzi do jej spłynięcia. Niszczy to akumulator objawiając się jego puchnięciem, a tym samym ryzykiem wycieku elektrolitu (kwasu) stwarzając zagrożenie dla użytkownika pojazdu dwukołowego poprzez narażenie na oparzenia, a w ostateczności grożąc nawet wybuchem ładowanego akumulatora.

Mając na uwadze powyższe ustalenia, Prezes UOKiK podzielił opinię inspektorów Inspekcji Handlowej i uznał, że kwestionowany produkt nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ust 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w związku z czym może stwarzać zagrożenie dla zdrowia lub życia użytkowników. Przedsiębiorca będący stroną niniejszego

postępowania nie zakwestionował powyższych ustaleń, jednocześnie podjął współpracę z organem nadzoru i wycofał regulatory z rynku, a następnie poddał je utylizacji.

W świetle art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, jeśli producent lub dystrybutor usunął przyczyny zagrożeń.

Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, że od 24 kwietnia 2017 r. do 11 marca 2021 r. r. strona postępowania wprowadziła na rynek 1334 sztuk produktu, w tym 1320 sztuk poprzez sprzedaż innym przedsiębiorcom, a 14 - na paragon, ponadto 3 sztuki zostały przekazane do badań, 9 sztuk zostało zdjętych podczas inwentaryzacji. W ramach działań mających na celu wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez produkt, strona postępowania wycofała z rynku 115 regulatorów i zutylizowała je wraz z egzemplarzami posiadanymi na stanie magazynowym (łącznie 454 sztuki). Powyższe okoliczności potwierdzają dowody przekazane przez stronę postępowania, tj. oświadczenia 18 dystrybutorów o nieposiadaniu regulatorów na stanie magazynowym lub liczbie posiadanych egzemplarzy, faktury korygujące, dokumentacja opisująca sposób zniszczenia regulatorów, potwierdzenie wystawienia karty przekazania odpadów, potwierdzenie przyjęcia na skup złomu, oświadczenie firmy złomującej i faktura sprzedaży złomu.

Mając na względzie dowody przekazane przez stronę postępowania organ nadzoru uznał, iż usunęła ona przyczyny zagrożeń stwarzanych przez regulator, co stanowi przesłankę do umorzenia niniejszego postępowania na podstawie art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Jednocześnie, z uwagi na fakt, że Prezes UOKiK uznał, iż regulatory nie spełniają wymagań bezpieczeństwa określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, wprowadzający je na rynek przedsiębiorca Joanna Łacka, prowadząca działalność gospodarczą pod firmą ATUT JOANNA ŁACKA w Domasławiu, naruszył obowiązek określony w art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, co wyczerpuje przesłanki określone w art. 33a ust. 2 pkt 2 powyższej ustawy.

Zgodnie z art. 33a ust 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa, Prezes UOKiK może nałożyć na producenta karę pieniężną w wysokości do 100 000 zł.

Kary pieniężne nakładane przez Prezesa UOKiK na producentów na podstawie art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów mają charakter fakultatywny. Nakładanie ich - względnie samo zagrożenie nimi - stanowi istotny instrument, który ma na celu przyczynienie się do przestrzegania przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie

produktów przez ww. podmioty. Kara pieniężna nakładana przez organ nadzoru ma charakter represyjno – wychowawczy i jest nakładana oraz wykonywana w celu zachowania oraz przestrzegania obowiązującego porządku prawnego. Ma ona na celu prewencję, tj. zapobieganie tego rodzaju naruszeniom ustawy w przyszłości, jak również represję, czyli ma stanowić odczuwalną dolegliwość za jej naruszenie.

Ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów nie zawiera zamkniętego katalogu przesłanek, od których uzależniona jest wysokość kar nakładanych na przedsiębiorców. Art. 33a ust. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie stanowi, że wysokość kary ustala się uwzględniając w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków. Możliwość zastosowania dolegliwości finansowej nie jest uzależniona od wyeliminowania przez producenta zagrożenia stwarzanego przez produkt, od podjęcia współpracy ani od braku wiedzy o tym, że wprowadzony na rynek produkt nie jest bezpieczny.

Biorąc pod uwagę powyższe, przy ustalaniu wysokości kary organ nadzoru uwzględnił w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków przez stronę postępowania. Działalność strony postępowania ma charakter profesjonalny (zawodowy), co oznacza, że konsumenci mają prawo oczekiwać, iż produkty wprowadzane przez nią na rynek będą spełniały wymagania bezpieczeństwa. Nie ulega wątpliwości, że od osoby prowadzącej działalność gospodarczą w określonej dziedzinie należy oczekiwać znajomości przepisów prawnych regulujących tę działalność w stopniu wystarczającym do jej poprawnego prowadzenia (*vide* wyrok NSA OZ w Gdańsku z 29 listopada 2000 r., I SA/Gd 1185/98).

W niniejszym postępowaniu za okoliczność obciążającą Prezes UOKiK uznał długi okres wprowadzania niebezpiecznego produktu na rynek (ok. 4 lata) oraz fakt, że produkt stwarzał poważne zagrożenie dla konsumentów.

Za okoliczność łagodzącą Prezes UOKiK uznał fakt, że strona postępowania już po otrzymaniu informacji o zagrożeniach stwarzanych przez regulatory w toku kontroli skontaktowała się z ich dystrybutorami w celu wstrzymania sprzedaży, zaś po wszczęciu postępowania administracyjnego szybko podjęła działania mające na celu wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez produkty i niezwłocznie odebrała regulatory od dystrybutorów i dokonała ich utylizacji. Na korzyść strony postępowania przemawia również fakt, że nie było wcześniej prowadzone wobec niej postępowanie na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, a także okoliczność, że nie otrzymała skarg i reklamacji konsumenckich związanych z nieprawidłowościami będącymi przedmiotem postępowania. Jakkolwiek bezpośrednio do Dolnośląskiego WIIH wpłynęło zawiadomienie od konsumenta o

nieprawidłowym działaniu regulatora, brak jest informacji, aby miało jakiegokolwiek negatywne skutki dla zdrowi i życia.

W postępowaniach prowadzonych na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów kryterium pomocniczym przy określeniu wysokości kary pieniężnej stanowi wysokość korzyści majątkowej osiągniętej przez stronę postępowania ze sprzedaży produktów będących jego przedmiotem. Korzyść osiągniętą ze sprzedaży stanowi iloczyn sprzedanych sztuk produktu, które nie spełniają ogólnych wymagań bezpieczeństwa i średniej ceny sprzedaży uzyskanej przez stronę postępowania. Przy ustalaniu ceny sprzedaży jednej sztuki produktu Prezes UOKiK oparł się na informacjach przekazanych przez stronę postępowania, z których wynikało, że regulatory sprzedawane były po cenach od 7,18 zł do 13,82 zł, a zatem średnia cena sprzedaży wyniosła 10,50 zł, w związku z czym organ nadzoru uznał, że osiągnięta przez stronę postępowania korzyść majątkowa ze sprzedaży 1219 sztuk (uwzględniając wycofanie i utylizację 115 sztuk) wyniosła 12 799, 50 zł.

Wymierzając karę, Prezes UOKiK uwzględnił wagę naruszenia przez stronę postępowania przepisów o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Należy bowiem zauważyć, że nałożona na stronę postępowania kara pieniężna stanowi 6 % maksymalnego wymiaru kary, wynoszącego - zgodnie z ustawą o ogólnym bezpieczeństwie - do 100 000 zł. Prezes UOKiK uznał, że kara określona w sentencji decyzji jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń, spełni swój skutek prewencyjno – represyjny i skłoni przedsiębiorcę do nienaruszania przepisów z zakresu ogólnego bezpieczeństwa produktów.

Zgodnie z art. 189f § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Powołując się na prezentowane w doktrynie stanowisko („Nowe instytucje” Gajewski 2017, wyd. 1, Legalis), przez wagę naruszenia prawa należy rozumieć istotność, skalę skutków społeczno-gospodarczych, które zostały przez nie wywołane, oraz znaczenie naruszonego obowiązku administracyjnoprawnego z punktu widzenia systemu prawa; działalności, na której regulację prawną się on składa; oraz dóbr, których ochronie służy. O tym więc, że waga naruszenia prawa jest znikoma będzie można powiedzieć wówczas, gdy wywołane przez nie skutki są niewielkie, czyli dotknęły małej liczby podmiotów i nie zaburzyły przebiegu procesów społeczno-gospodarczych, a jednocześnie – nie wiązało się ono z unicestwieniem lub

znaczną ingerencją w dobro chronione daną sankcją i nie miało istotnego wpływu na całościową ocenę zgodności z prawem działalności, której częścią regulacji jest złamany obowiązek administracyjnoprawny.

W niniejszej sprawie Prezes UOKiK uznał, iż przesłanka znikomego naruszenia prawa nie znajduje zastosowania. Strona postępowania przez okres sprzedaży obejmujący około 4 lata wprowadziła na rynek 1334 sztuk regulatorów stwarzających poważne zagrożenie dla użytkowników, zatem zasięg naruszenia był znaczny, a konsumenci zostali narażeni na zagrożenia stwarzane przez produkty, a biorąc pod uwagę fakt, że przeważająca część produktów (z rynku wycofano tylko 115 sztuk) znajduje się wciąż u konsumentów, są oni w dalszym ciągu narażeni na ryzyko związane z używaniem tego produktu. Reasumując, dobro chronione, jakim jest zdrowie konsumentów, zostało w znaczący sposób naruszone.

Strona postępowania zaprzestała co prawda naruszenia prawa i podjęła działania mające na celu wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez regulatory, jednakże naruszenie prawa dokonane przez stronę postępowania nie było znikome. Również odstąpienie od nałożenia kary na podstawie drugiej z przesłanek wymienionych ww. przepisie nie jest możliwe, ponieważ Prezes UOKiK nie dysponuje wiedzą na temat uprzedniego nałożenia na stronę postępowania prawomocną decyzją administracyjnej kary pieniężnej za to samo zachowanie przez inny uprawniony organ administracji publicznej. Ostatnia z przesłanek odstąpienia od kary i poprzestania na pouczeniu została sformułowana w art. 189f § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego w związku z § 2 tego przepisu i wiąże się z wydaniem postanowienia. Do czasu wydania zaskarżonej decyzji Prezes UOKiK nie wydał postanowienia, o którym mowa w art. 189f § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego, a zatem na podstawie tej przesłanki nie mogło dojść do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu.

W świetle zgromadzonego materiału dowodowego, organ nadzoru uznał za celowe wymierzenie kary pieniężnej, która w okolicznościach niniejszej sprawy spełni swój skutek prewencyjno-represyjny i skłoni przedsiębiorcę do nienaruszania w przyszłości przepisów z zakresu ogólnego bezpieczeństwa produktów.

Zgodnie z art. 33a ust. 5 i 7 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji Prezesa UOKiK na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000.

W związku z powyższym Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Pouczenie:

- 1) Na podstawie art. 127 § 3 oraz art. 129 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735 i, 1491), w związku z art. 26 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2021 r. poz. 222), strona postępowania może w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.
- 2) Na podstawie art. 52 § 3, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 w związku z art. 3 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325 z późn. zm.), strona postępowania może wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, bez skorzystania z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.
- 3) W przypadku skorzystania z uprawnienia wskazanego w pkt 2 niniejszego pouczenia i zakwestionowania rozstrzygnięcia zawartego w pkt 1 sentencji decyzji, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 2 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 535), strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stały, który wynosi 200 zł. W przypadku zakwestionowania rozstrzygnięcia zawartego w pkt 2 sentencji decyzji, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stosunkowy, którego wysokość zależy od wartości przedmiotu zaskarżenia i wynosi odpowiednio:
 - a) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna wynosi do 10 000 zł – 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;

b) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 10 000 zł do 50 000 zł – 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;

c) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 50 000 zł do 100 000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1500 zł.

Zgodnie z § 5 tego rozporządzenia, wpis uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty oraz rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany.

- 4) Na podstawie art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, art. 245 § 1 i art. 246 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325 z późn. zm.), stronie postępowania składającej skargę na decyzję Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie przysługuje możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy w zakresie całkowitym lub częściowym, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania sądownoadministracyjnego lub w jego toku, polegającego na zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Wymogi formalne wniosku określone zostały w art. 252 § 1 i § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.
- 5) Na podstawie art. 127a § 1 i § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735 i 1491), w trakcie biegu terminu do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, strona postępowania może zrzec się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wobec Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

z up. PREZESA
Urzędu Ochrony Konkurencji i
Konsumentów
ZASTĘPCA DYREKTORA
Departamentu Nadzoru Rynku
Jadwiga Gunerka
/podpis elektroniczny/